

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/115/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010873
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010873.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom E., F. G. XXX/XX, toho času v H. I. H. A., trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 3 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 17. decembra 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. októbra 2025, sp. zn. 25T/70/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. októbra 2025, sp. zn. 25T/70/2025, bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX hod. v J., na ulici F. K. XXXX/XX prišiel do L. F., kde si na pravú ruku nasadil kovový boxer striebornej farby o rozmere 10,8 x 7,3 cm, prišiel k poškodenému F. C., ktorý tam v tom čase hral na hernom automate a následne sa poškodenému F. C. vyhrážal, že ho zabije, dobije, že si na neho počká vonku, a že odtiaľ poškodený neodíde živý, načo poškodený z obavy o svoj život bol ticho, nijako nereagoval a obžalovaného ignoroval, následne ku nim prišla zamestnankyňa uvedenej herne, ktorá obžalovaného vzala ďalej od poškodeného preč z hernej zóny ku barovému pultu, kde bol obžalovaný ďalej vulgárny, následne obžalovaný v čase približne o 01:30 hod. opätovne prišiel za poškodeným, pričom na pravej ruke mal stále nasadený kovový boxer a poškodenému F. C. sa opätovne vulgárne vyhrážal, že ho zabije, že z herne neodíde a že si na poškodeného počká vonku a zo vzdialenosti približne 1m rukou, na ktorej mal nasadený kovový boxer gestikuloval tak, že naznačoval údery proti poškodenému, po chvíli sa obžalovaný presunul naspäť k barovému pultu, kde sa naďalej vulgárne vyjadroval na adresu poškodeného a znovu sa vyhrážal, že si poškodeného počká, že má ísť von pred herňu, kde ho dobije, a že ho zabije, na čo poškodený zavolať na políciu, čím obžalovaný A. B. uvedeným konaním vzbudil u poškodeného F. C. dôvodnú obavu o život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní“.

Za to bol okresným súdom obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, pričom podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 (dva) roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci - a to 1 kus kovový boxer striebornej farby o rozmeroch 10,8 cm x 7,3 cm s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Okresný súd napadnutým rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 26T/6/2025-67 zo dňa 27.01.2025, právoplatným dňa 27.10.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu ihneď písomne v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Samosudca Okresného súdu Prievidza rozsudkom sp. zn. 25T/70/2025-218 zo dňa 27.10.2025 uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na §138 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 3 Trestného zákona, a za to odsúdil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd ďalej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky, ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to 1 ks kovový boxer striebornej farby o rozmeroch 10,8 cm x 7,3 cm, podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát. Súd ďalej podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 26T/6/2025-67 zo dňa 27.01.2025, právoplatným dňa 27.10.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok o treste napadnutého rozsudku považujem za nezákonný, nakoľko uložený trest je v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Nesúhlasím s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok, prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu

a jemu blízke osoby a zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

V danom prípade prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému A. B. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na to, že v danom prípade súd odsúdil obžalovaného A. B. za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/6/2025-67 zo dňa 27.01.2025, doručeným obžalovanému dňa 09.09.2025, právoplatným dňa 27.10.2025 za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dva roky.

Súd v danom prípade uložil obžalovanému A. B. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Mám za to, že hoci v danom prípade pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody súd vychádzal z trestnej sadzby, ktorú Trestný zákon stanovuje za trestný čin najprísnejšie trestný, čo znamená, že vychádzal z trestnej sadzby stanovenej pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, čo je

6 mesiacov až 3 roky, súd uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pričom takto určená výmera trestu je príliš mierna a v žiadnom prípade nezohľadňuje spôsob spáchania trestného činu, kedy sa obžalovaný opakovane vyhrážal poškodenému zabitím, pričom tento skutok spáchal so zbraňou a ani osobu obžalovaného, ktorý bol pred spáchaním tohto skutku 7 x súdne trestaný a boli mu opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, naposledy pred spáchaním predmetného skutku bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T 57/2022 zo dňa 25.08.2022, právoplatným dňa 13.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To 72/2022 zo dňa 13.10.2022 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 2 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a tiež trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky a 6 mesiacov.

V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere vyššej ako je dolná hranica trestnej sadzby, a to v prvej polovici trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je totiž spôsobilé pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov a nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Práve naopak.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t. j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/70/2025-218 zo dňa 27.10.2025, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému A. B. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere vyššej ako na dolnej hranici trestnej sadzby, a to v 1. polovici trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38

ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona zároveň navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to 1 ks kovový boxer striebornej farby o rozmeroch 10,8 cm x 7,3 cm, podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát. Zároveň navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. k. 26T/6/2025-67 zo dňa 27.01.2025, právoplatným dňa 27.10.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Obžalovaný A. B. sa prostredníctvom obhajcu k podanému odvolaniu prokurátora písomne vyjadril nasledovne:

„Rozsudok považujeme za spravodlivý, správny a zákonný, pričom spĺňa individuálnu aj generálnu prevenciu.

Sme názoru, že súd správne zohľadnil vyhlásenie Obžalovaného o vine a jeho prijatie, ako aj úprimné oľutovanie. Obžalovaný vyhlásením umožnil zjednodušiť celý proces dokazovania, ktorý by bolo vzhľadom na osobu svedka-poškodeného a svedka pravdepodobne veľmi problematické.

Obžalovaný bol celé konanie presvedčený, že jeho konanie nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu a išlo o typickú "hádku chlapov o dievča v krčme", ktorá sa deje v danom sociálnom prostredí prakticky bežne a nejedná sa o nič výnimočné. Sme presvedčení, že prokuratúra v rozpore s realitou prisudzuje konaniu Obžalovaného príliš vysokú mieru ohrozenia spoločnosti. Vôbec nie je zohľadnené v akom kontexte a v akom sociálnom prostredí sa konanie stalo a z akých sociálnych pomerov je Obžalovaný, poškodený-svedok a svedok a ich vzájomnú interakcia.

Na hlavnom pojednávaní sa Obžalovaný rozhodol, že sa k danému konaniu prizná a bude teda akceptovať aj vyhodnotenie prokuratúry a súdu, že ide o trestný čin. Vyhlásil svoju vinu a oľutoval svoje konanie. Nie sme názoru, že je adekvátne a spravodlivé uložiť za dané konanie Obžalovanému prísnejší trest ako 6 mesiacov nepodmienečne a odvolanie v neprospech Obžalovaného považujeme za nedôvodné.

Opätovne uvádzame, že Rozsudok považujeme za spravodlivý, správny a zákonný, pričom spĺňa individuálnu aj generálnu prevenciu. Vzhľadom na uvedené navrhujeme, aby odvolací súd odvolanie podané v neprospech Obžalovaného zamietol podľa ust. § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora zotrvali procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (v texte tohto rozhodnutia aj len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd

nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému vyplýva, že prokurátor namietal, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane mierny, teda existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu dospel k záveru o nedôvodnosti odvolacích námietok prokurátora.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť uloženého trestu odňatia slobody, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu odňatia slobody. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní tohto trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávanom prípade pri ukladaní konkrétneho druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti, uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle uvedeného.

Podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. poskytuje jasné a zrozumiteľné odpovede ohľadom všetkých podstatných skutkových a právnych okolností významných pre rozhodnutie o uloženom treste odňatia slobody.

Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora spočívala v tom, že podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil v konkrétnom prípade spôsob spáchania činu a skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ už viackrát súdne trestaný a boli mu opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Odvolací súd k tomu uvádza, že okresný súd po materiálnej stránke v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. správne prihliadol na to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a najmä na skutočnosť, že obžalovaný urobením vyhlásenia o vine, ktoré okresný súd prijal, významným spôsobom napomohol súdu pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Túto okolnosť je nevyhnutné aj podľa názoru odvolacieho súdu významným spôsobom zohľadňovať pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania a závažnosť činu obžalovaného na základe zistených skutočností prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť spáchaného trestného činu je vyjadrená jeho trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti spáchaného trestného činu, v posudzovanom prípade ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o jeho zvýšenej závažnosti nad rámec skutkovou podstatou spáchaného činu predpokladanej základnej závažnosti činu. Okolnosť, že z poznatkov o osobe obžalovaného možno

dôvodne vyvodíť existenciu určitých sklonov k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, okresný súd nepochybne tiež zohľadnil v tom, že obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Zároveň prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a správne podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody. Tu je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému, vzhľadom k jeho recidíve trestnej činnosti, bol uložený trest v najprísnejšej forme, a to trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu.

S poukazom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnil nielen skutočnosti v neprospech obžalovaného, ako ich uvádzal prokurátor, ale aj tie v jeho prospech a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, zohľadňujúc pritom aj súbežné uloženie trestu zákazu činnosti a trestu prepadnutia veci. Preto odvolací súd nedospel k záveru o existencii odvolaním prokurátora uplatneného dôvodu odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda, že obžalovanému mal byť v prejednávacom prípade okresným súdom uložený neprimerane mierny trest odňatia slobody.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.